

3 Coğrafya, Kız Telefon

Dün 3 köyden 3 kızdan telefon aldım...

Ortak yanları üçünü de ilköğretim birinci sınıfta okurlarken, sınıflarının birincisi olarak kucaklamıştım... Üçünü Ankara'da misafir de etmiştik...

Birincisi geçen sene Fen Lisesine başladı... Teşekkürle geçebilmiş, gelecek sene daha iyi olacak dedi... İkincisi bana hoş bir şekilde kızmıştı aynı zamanda... O kadar güzel bir mektup yazmıştı ki, ben de

"Gerçekten bu cümleler senin mi, yoksa başkası mı yardım etti?" demiştim... Sitem dolu bir mektup geldi...

"Ben bugüne bugün 11 yaşında bir kızım ve kendi kendime düşünebiliyor, kendi fikirlerimi ifade edebiliyorum" demişti, utanmıştım... Bu sene okul birincisi oldu ve şimdi Ankara'daki yatılı bir liseye geliyor... Kayıt konusunu konuştuk,

"Hayır, ben sizden çok daha heyecanlıyım..." dedi... Yıllar sonra görüşeceğiz...

Son konuşmamı yaptığım üçüncü kızımız da ikincisi gibi bir sınır ilimizin köyünden...

“Sabahtan beri ağzıma bir lokma koymadım...”

“Ağlamaktan gözlerimi açamıyorum...”

Uzun zamandır köyden uzakta çalışan baba gelmiş, amca gelmiş, okutmamaya karar vermişler... Oysa sözler alınmıştı, kalacağı okul, pansiyon, tüm eğitimi boyunca destek garantisi de bulunmuştu, abi de, dolaylı olarak baba da kabul etmişti göndereceklerdi okumak için Ankara’ya... Abisiyle konuştum...

“Ben de çok ısrar ettim... Köyde bir kızı kirlettiler yeni, kardeşime de birşey olur diye korkuyorlar...”

Babasıyla konuştum, sesinde büyük şehir inşaatlarındaki ağır çalışmasının yorgunluğu hissediliyordu, köyde olan olayın yanında akşam TV’de gördüğü 80’lik adamın yaptıklarını anlatıyor... “Nasıl başımızı dik tutarız” diyor...

Ne kadar ifade etmeye çalıştıysam da, 2. kızın durumunu büyük bir coşkuyla anlatsam da ikna edemiyorum... Onun yanında

“Ben sizi kendi Babamdan çok seviyorum...” diyen kızın sözlerinin altında bütün ruhum eziliyor ve çaresizlik beynimi dumura uğrattıyor...

Erkekler bir tarafta TV seyrediyor,

kirletilen intiharı düşünen kız,

okutulmayan kız

bir köşede yorganlarını başına çekmiş gözyaşlarını akıtmaya devam ediyor

köye gece inmeye başladı,

köydeki karanlık hepimizin üstüne çöküyor

ve bir kucağım boş kalıyor...

Hüseyin Vural

www.ilkyar.org.tr ilkyar@ilkyar.org.tr